

"Asi bych se zbláznila, kdybych se nerozvíjela" rozhovor s p.prof. Spáčilovou

Jako první pedagog na této škole, kterého jsem poprosila o rozhovor, byla **paní profesorka Spáčilová**, i díky tomu, že je šéfredaktorka Sázavské pecky. Zároveň tímto článkem zakládám rubriku rozhovorů s učiteli nebo jinými pracovníky školy, myslím, že to může vést k sblížení studentů a profesorů, ukázání, co vše vede k profesi pedagoga, a důkaz toho, že naši profesori jsou také lidé, na což často zapomínáme.

"Čím jste chtěla být jako malá? Bylo to vždy učení?"

"Kromě obligátního popeláře mě vždycky hrozně bavilo být s lidmi. Tak jsem přemýšlela, že bych byla lékařka, učitelka... Když jsem chodila do oddílu, tam jsem vedla i menší děti, a hrozně mě to bavilo. Když jsem po gymplu přemýšlela kam jít, tak jsem šla na pedagogickou fakultu, protože mi přišlo, že to je to, co

mám dělat."

"Dočetla jsem se, že jste pracovala ještě v reklamní agentuře a v Revolver Revue... (časopis)"

"No, odskočila jsem si od učení, pracovala jsem jako personalista v reklamní agentuře, kde jsem vybírala lidi a zjišťovala, jestli se na tu profesi hodí. To mě bavilo, sledovat a odhalovat zda jsou na to lidé vhodní. A do Revolveru jsem se dostala přes kamarádku, když jsem byla na mateřské, protože jsem si stěžovala, že si připadám odříznutá od světa, jen s dětmi, a ona říkala, že potřebuji v Revolver revue někoho, kdo bude roznášet časopisy a dělat faktury. A to pro mě bylo úžasné, byla jsem tam mezi lidmi, co si povídali o výtvarném umění, literatuře o věcech, co mě vždycky zajímaly, a já nasávala atmosféru. Pak jsem ale zjistila, že bych radši byla s dětmi, že

mě naplňuje víc učit. Mě hrozně bavilo si povídat o knížkách, básničkách a bavilo mě číst to, co píší studenti. Sama si i občas napíši nějaký fejeton do šuplíku."

"Jak jste se dostala zrovna na Sázavskou?"

"Já jsem obešla pár škol a přišla jsem sem a bylo mi tu hrozně fajn. A když jsem měla ukázkovou hodinu, tak byli ti studenti úplně skvělí, a ta hodina se povedla."

"A co vás baví na Sázavské teď?"

"Kolektiv, komunita a baví mě, jak studenti spolupracují. Já se musím přiznat, že kdybych musela kvůli něčemu odejít, tak bych nemohla na jinou školu. Kolegové i studenti jsou tu báječní... když tak bych šla přednášet, učit dospělé..."
"A co byste chtěla předat svým žákům? Co by si měli odnést, až odmaturojí, právě z vašich hodin?"

"Asi empatii... dokážu se na ně napojit, komunikovat s nimi... a také to, že tu není ta bariéra učitel-žák, ale že jsme partneři. A že já se můžu také inspirovat od nich. A až pak vyjdou do dospělého světa, že umějí právě tohle předávat dál."

"Co vás vedlo k založení Sázavské pecky?"

"Protože si myslím, že na škole by měl být školní časopis. Když jsem byla na gymplu, tak jsem byla v radě školního časopisu, a nás nikdo nevedl, my jsme si ho dělali sami. My jsme měli potřebu se tam vyjadřovat. Já teď přemýšlím nad tím, jestli už to není zastaralé médium..."

POKRAČOVÁNÍ NA S.3

autor článku:
JOSEFÍNA ANNA
TOPOLOVÁ
třída SEXTA A

Hudba, Rozhovor s Kubou Rybou

V čem se nejvíc liší Rybičky 48 od Banánových rybiček?

Ve všem a v ničem zároveň. Je to pořád ta samá kapela, která vznikla před 16 lety. Stále je založená na tom, že děláme, co nás baví. A s partou lidí, kteří se baví vzájemně. Po deseti letech fungování jsme přibrali dalšího člena kapely. Chodí na nás víc lidí, songy jsou známější, ale jinak je to ta samá parta. Ale něco se přece jenom hodně změnilo - naše klukovská mega ega nahradila mužská mini ega,

která se navzájem ctí. Alespoň doufám.

Které kapely vás v začátcích nejvíce inspirovaly?

Těch byly mraky. Průmo u vzniku Rybiček to byla na počátku kapela Blink 182. Milovali jsme jejich muziku, záchodový humor a dělání si srandy sami ze sebe. To nám zůstalo, ale už nejsme tak zaškatulkováni v jednom stylu. Také jsme v té době hodně poslouchali neopunkové a pop-punkové kapely jako Offspring, Green Day, Good Charlotte a z československých Ině kafe nebo Selfish.

Od posledního alba uplynulo pět let, ve kterých jste vydávali jenom singly, které se na novince objevují. Zanevřeli jste na vydávání klasických alb?

Nemůžu říct, že bychom zanevřeli na vydávání CD. Bylo to čistě tím, že u předešlé desky se povedlo hodně písniček a točily se klipy asi na sedm songů. A tak se přihodilo, že poslední klip se dělal třeba dva roky od vydání desky a ten song

už byl vlastně starý. To nám vadilo, a proto jsme se rozhodli to nyní dělat tak, že vždy vyjde nový singl rovnou s klipem a až jich bude dost, vydáme desku. Nakonec jsme ale těch písní měli až moc, tak jsme nakonec vydali rovnou dvojalbum.

Ani disk Pořád nás to baví není typickým albem, ale spíš žánrově hodně pestrá sbírkou šuplíkových písní jednotlivých členů kapely. Dá se v této kolekci najít směr, jakým by se chtěla kapela do budoucna vydat?

Ten druhý disk je náš dárek nám a našim věrným fanouškům. Přišlo nám pitomé vydat jenom songy z posledních pěti let, které nikde nebyly vydané. Chtěli jsme udělat něco speciálního. Protože jsem byl na singl albu výhradním autorem písní, chtěl jsem, aby se druhé CD udělalo jinak a každý přispěl troškou do mlýna. Vykašlali jsme se na jakékoliv limity. Každý udělal songy, jaké chtěl, a sám si je většinou i nazpíval. Jestli je v tom možné rozpoznat styl do budoucna, to opravdu nevím. Snažíme se v posledních pěti

letech makat na tom, abychom si mohli dovolit udělat jakýkoliv styl, který nás zrovna baví. V tom hodláme pokračovat. Muzika je především zábava a to se u nás nesmí vytratit.

Součástí je i anglicky zpívaná píseň Four Days. Máte ambice prorazit i za hranicemi ČR?

Nemáme. Tuto píseň před pár lety napsal kytarista Breny pro svou dívku a nám se moc líbila. Ta písnička! (smích) My se ale orientujeme na českého fanouška. Máme rádi češtinu. A jak krásně se s ní dá hrát! Navíc jsem toho názoru, že výhradně anglicky zpívanou kapelu by měli mít rodilí mluvčí nebo alespoň ti, kteří to zvládají na jedničku. Jinak působí komicky.

V příštím vydání se vrhneme na rozhovor s baskytaristou kapely Pipes and Pints: Ondrou Balvinem!!

autor článku:
BRAM SLOOTEN
třída SEXTA A

Magic: The Gathering

; Mnoho z vás již jistě slyšelo o hře Magic: The Gathering. Jde o sběratelskou karetní hru. Partie je většinou soubojem dvou, ale občas až čtyř hráčů a jedna trvá patnáct až dvacet minut. Cílem je pomoci karet ve svém balíčku, kterých je šedesát nebo více snížit oponentovy životy na nulu či aktivovat efekt, jenž říká že jsi vyhrál hru. Balíčku se i v české magicové komunitě říká anglicky deck. (Proto mu budu i já nadále tak říkat.)

; Tato hra není jen o soubojích hráčů proti sobě. Za velkou část popularity magicu může i jeho velmi propracovaný příběh, který se odehrává v multivesmíru v různých světech. Všechny tyto světy jsou od sebe odděleny bariérou zvanou aether, která je drží pospolu. Při přechodu přes skrz tuto membránu se vše živé mění v rozpadající se ostatky. Ale pár šťastných lidí nebo zvířat má možnost se skrz tuto membránu přesouvat bez problému. Celý lore (příběh) magicu je založen na chování těchto takzvaných planeswalkerů (viz foto).

foto: LuridTeaParty

; I ty jako hráč jsi plaswaker balíček mající jako knihovnu kouzel, které můžeš seslat. V decku se mohou mimo kouzel vyskytovat i země poskytující vždy danou barvu many. Barev je pět: červená, modrá, zelená,

černá a bílá. Tato mana je potom použita na placení kouzel. V dalších článcích se věnujeme novým kartám, které vyšly na přelomu září a října a kartám a deckům které kvůli těmto kartám jsou zbytečně silné a rozboru jednoho z těch balíčků.

autor článku:
ADAM DVOŘÁK
třída TERCIE

autor článku:
DANIEL PETROK
třída SEXTA B

Tezzeret, Master of the Fridge

Vítám vás u mého prvního článku tohoto roku, který je o balíku, který jak podle názvu tušíte je o jídle. V expanzi, která vyšla na začátku října vyšli karty, které se zabývají o food tokeny. Food token můžeme obětovat a zaplatit dvě many, abychom dostali 3 životy. Nejdůležitější jsou karty, co s food tokeny spolupracují. 4 Gilded Goose - Umí food vyměnit za manu a obráceně. 4 Trail of Crumbs - Může nám lízat karty, když sacrificujeme food tokeny. 4 Wicked Wolf - Možnost zabít soupeřovu bytost, navíc roste za food. 4 Oko, thief of crowns - Produkuje food, transformuje soupeřovi hrozby a je nejsilnější karta balíku. 3 Tezzeret, Master of the bridge - Sice stojí šest many a využijeme jen jeho nejslabší schopnost ale i tak nám vyhraje hru. 2 Vraska, Gulgari Queen - Moc silná celkově není, ale +2 vymění food za kartu a život a že -3 zničí většinu nejhranějších věcí. Náš removal jsou 4 Murderous Rider je super removal. Poté zbývají ještě 3 Assassin's Trophy. Ta zničí cokoli, ale dá soupeřovi land. 2 Garruk, Cursed Huntsman funguje jako vlky tvořící removal. Také

potřebujeme extra manu. 4 Paradise Druid - Horší Birds of Paradise. Stejně jako Birds nám dá za tapnutí jakoukoliv manu. 4 Once Upon a Time - Najde nám land nebo bytost. A možnost zahrát ho zdarma taky není k zahazení. Náš landbase jsou lepší duály, pár basiců a Fabled Passage. Sideboard by mohl být Ashiok proti graveyard deckům, Noxious Grasp proti zelené a bílé, Veil of Summer proti černé a modré, Witch's Wengance proti tribalu, Unmoored Ego proti kombům a Duress proti kontrolům. Eště vylepšení. Tento balík je ale celkem drahý, takže by spíš potřeboval zlevnit. Hlavně hrajeme combo Cauldron Familiar a Witch's Oven. Tohle Kombo bere v každém tahu soupeři 1 život a nám ho přidá. Z finančních důvodů nehrajeme modrou na Oka a Tezzereta. Navíc hrajeme Feasting Troll-Kinga a Giant Opportunity.

autor článku:
ADAM DVOŘÁK
třída TERCIE

Magic: Metagame

; Před obměnou karet mezi standardem a modernem turnaje ovládal esper control, protože byl schopen množstvím kouzel, co ničí oponentovy příšery nebo planeswalkery. Ale po příchodu karet z edice Throne of Eldraine a odchodu karet z edic Ixalan, Rivals of Ixalan, Dominaria a Core Set 2019 přišel o svůj jediný způsob výhry, a to odchodem karty Teferi, Hero of Dominaria. Po pár týdnech zkoušení decků se jako nejlepší ukázal deck, který hraje Field of the Dead, zemi, která vytváří zombies se kterými oponenta zabije a aby těchto zemí našel co nejvíce používá Gologs, Tireles Pilgrim, jenž mu umožní najít a rovnou zahrát ještě jednu zemi. Očekává se že po datech z věkových turnajů bude Field of the Dead zakázán na standartu. Další zajímavý deck je simic flash. Ten je založen na tom, že ve svém tahu hraje hráč jen minimum karet a vše důležité zahraje na konci svého tahu kdy už je jen málo možností reagovat. Simic flash dostal v Eldrainu jednu naprosto ideální kartu do toho decku, Brazen Borrowers jde od docela

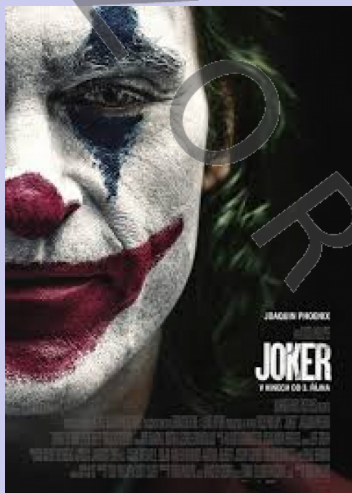

foto: Kev Walker

silnou příšeru, která má možnost ještě omezit rozvoj příšer soupeře. Já bych si osobně nejraději koupil deck simic food jeho základem je planeswalker Oko, Thief of Crowns a další planeswalker Nissa, who shakes the world. Oko pomáhá pozdržet rychlé agresivní decky zatím co Nissa vyprodukuje takové množství many, že bez přesného reagování je okamžitě ztracena.

autor článku:
DANIEL PETROK
třída SEXTA B

JOKER

Americký psychologický thriller Joker od režiséra Todda Phillipse byl poprvé uveden 31. srpna 2019 na Benátském filmovém festivale. Film diváky oslovil tak moc, že po skončení promítání, zůstali všichni stát a osm minut tleskali. Film je natočený na motivy komiksů z vydavatelství DC Comics o Jokerovi. Hlavní roli obsadil Joaquin Phoenix, který hrál například ve filmu Walk the Line. Joaquin Phoenix musel

pro roli Jokera zhubnout 23,5 kg, takže během natáčení vážil pouhých 50 kg. Také si můžeme všimnout jedinečného smíchu Jokera, který se ve filmu objevuje mnohokrát. Phoenix se na tento herecký výkon připravoval tím, že sledoval videa lidí trpící duševní poruchou, která způsobuje nekontrolovatelný smích nebo pláč. Dále se ve filmu objevují herci jako Robert De Niro, Zazie Beetz, Bill Camp a Frances Conroy. Samotný film se natáčel od 10. září do 3. prosince 2018 v New Yorku a New Jersey. Já osobně jsem na film šla, protože jsem na něj slyšela pouze pozitivní recenze a chtěla jsem si na něj udělat vlastní názor. Jelikož premiéra Jokera byla v České republice 3. října a já na něj šla hned 8. října, tak bylo kino naprosto plné. S kamarády jsem navštívila kino Bio Oko, které se nachází v Holešovicích a je to jedno z mých nejoblíbenějších kin, takže mi to vůbec nevadilo. Nechci tady nějak spoilovat, a proto bude moje hodnocení dost objektivní. Film se mi velmi líbil a nejvíce mě zaujal

herecký výkon hlavní postavy. Bylo vidět, že na to Phoenix musel pilně trénovat a opravdu se mu to vydařilo. Dále se mi líbila kamera, která krásně zachycovala všelijaké emoce vyskytující se v ději. Tento film bych určitě doporučila i ostatním. Nerada chodím na filmy s velkým očekáváním, protože se bojím, že pak budu zklamaná, ale to se nestalo v tomto případě. Pokud na tento psychologický thriller Joker budete chtít jít v nejbližší době, tak si určitě udělejte rezervaci, jinak je dost možné,

že si nesednete. To by bylo všechno k dnešnímu článku a budu se na vás těšit příště.

autor článku:
KAROLÍNA
BERGMANOVÁ
třída SEPTIMA

VRABEC VELIKÝ

Vrabec Velký, alias Vrabec Je Borec je aktuálně rostoucí internetová hvězda. Na sociální síti jménem Instagram má přes 5000 sledujících, kteří ho neustále v tvorbě podporují. Živí se jako fitness trenér, občas jako výživový poradce. Mezi jeho koníčky patří fitness, hudba a čtení. Momentálně studuje Vysokou školu ekonomickou v Praze. Je ve třetím ročníku a chce se stát inženýrem. Na sociální síti většinou zveřejňuje urážky, či vtipné

narážky na okolí. Jeho specialitou jsou veřejné diskuze na téma ženy a kuchyně, toto téma si poslední dobou velice oblíbil. Je původem z Ostravy a také je věrný svému rodnému fotbalovému týmu.

autor článku:
ADAM BALUŠKA
třída SEPTIMA

...pokračování rozhovoru s p.prof. Spáčilovou

... jestli v době sociálních médií se studenti nevyjadřují někde jinde a tu potřebu už nemají... Myslím si ale, že je skvělé, když se lidé u velké nástěnky zastaví a čtou si. To mě vždycky popořeno dále."

"A vy děláte na škole jiné projekty, například výuku pro dyslektiky. Jak se to stalo?"

"Začalo to tím, že na škole byl předmět čeština pro dyslektiky a neměl ho kdo vyučovat. Tak jsem si ho vzala a přemýšlela jsem, jak to udělat, co by mělo být náplní. Zjistila jsem, že by to neměl být jen čeština, ale i poradenství, metoda učení, komunikace s profesory, a došlo to tam daleko, že se to teď jmenuje Dysklub. A začala jsem se o to ta zajímat, že mě občas pozvali na Diskorunku, což je sdružení a přednášky o dyslektických, ne jako účastníka, ale jako přednášejícího, no a teď už pravidelně přednáším v Brně nebo Ostravě. Zapojila jsem naši školu do projektu DysVET, což je přenášení našich poznatků do toho, když naši studenti opustí brány školy, tak co

potom, jestli zaměstnavatelé na to berou ohled a jak je to u nás legislativně ošetřeno."

"A poslední otázka, co vás baví? Jaké máte vlastně koníčky?"

"Dlouhé procházky, jakože prostě jdu jdu a jdu. Baví mě i vaření, chvíli jsem dělala orientální tanec. Jednou za půl roku jezdím na meditační víkend, kde se snažím soustředit na sebe. A příští rok bych chtěla začít s psychoterapeutickým výcvikem, i když studium trvá asi pět let, ale chtěla bych do toho jít a využít to."

"To je strašně super, že se chcete furt hnát dál."

"No já už se právě hnát nechci, já jsem se tak hnala, že jsem se málem uhnala, teď se spíše učím brzdit."

"Já myslela rozvíjet."

"No to jo. *To já bych se asi zbláznila, kdybych se nerozvíjela dál.*"

autor článku:
JOSEFÍNA ANNA
TOPOLOVÁ
třída SEXTA A

neznámá / netradiční zákoutí - HOSTIVAŘSKÁ PŘEHRADA

Hostivařská přehrada je místo, které je určené k celé řadě aktivit a je vhodné jak pro rodiny s dětmi, tak pro jednotlivce. Není úplně v centru Prahy, ale stále se tam dá docela dobře dostat veřejnou dopravou. Jak už název napovídá, nachází se v Hostivaři, konkrétně v hostivařském „lesoparku“. Nejlepší cesta vede nejspíše z Hájů, tedy Jižního města nebo z Košíku a to rovnou pěšky po pěkné cestě, která vede lesem. Také je možné dostat se tam na kole.

Toto místo má poměrně dlouhou historii. První pokusy o přeměnu v koupaliště začaly už v roce 1924 a od té doby se ještě projekt dost měnil. Stálo tam koupaliště a scházeli se tam například rybáři.

Kvůli rekonstrukci musel například pod hladinou úplně zmizet velký Mouchův mlýn. Hostivařská přehrada je mi sympatická v tom, že celkem úspěšně uniká „ruchu velkoměsta“ a je v pěkné přírodě. Je to místo vhodné na procházku, na koupání a dokonce je tam i sportovní

areál. Malou nevýhodou jsou však přísná provozní pravidla, například zákaz psů. Naopak plusem je, že se na místě dá zakoupit jídlo a pití. Přehrada je otevřená od dubna a vstupné na celý den stojí do 120 Kč. Podle mého názoru je Hostivařská přehrada ideální variantou, pokud člověk hledá kompromis mezi městským prostředím a klidným místem obklopeným lesy.

autor článku:
LETICIE ADAMY
třída SEPTIMA

Španělská Paella

V dnešním díle si přiblížíme tradiční španělské jídlo - paellu.

Nejprve si začneme dělat rýži (pytlíkovou v kastrole, normální v přístroji na rýži), která se dělá zhruba 20 minut. Poté si vyndáme mořské plody z mrazáku (pokud tedy máme mražené) a dáme je nerozmražené (pokud máme čerstvé samozřejmě dáváme na pánvi čerstvé) na prudký oheň na pánvi. Předtím přidáme olivový olej, ale pouze kapku, protože mořské plody pustí vcelku dost šťávy. Necháme je na prudkém ohni zhruba 5 minut a mezitím si nakrájíme cherry rajčata (počet nechám na vás), na drobno nakrájenou cibuli a 2 stroužky česneku (více česneku by překrylo chuť mořských plodů, proto česnek ani nedrtím ale

krájím), až budeme mít vše nakrájené, hodíme vše na pánvi. Pokud chcete, můžete přidat i hrášek.

Necháme chvíli na pánvi, aby rajčata pustila šťávu a poté na pánvi přidáme rýži. Stáhneme oheň na středně velký plamen a promícháme rýži na pánvi mezi šťávou a mořské plody s rajčatama a česnekem. Necháme chvíli na malinkém ohni a potom ho vypneme.

Paella nám zůstane na pánvi a přidáme trochu chilli - můžeme jak drčené, tak i chilli formou jakékoliv omáčky. Paellu máme hotovou a už stačí jen servírovat.

Takto paellu dělám já. Je samozřejmě mnoho variant. Já jsem si vybral tuto. Můžeme také s mořskými plody přidat na pánvi na drobno nakrájené kousky kuřecího masa jako je v tradiční paelle úplně normální. Můžeme také přidat více typů zeleniny jako třeba červenou či zelenou papriku, fazolové lusky, či dokonce olivy. Výběr je pouze na vás

autor článku:
ŠIMON VANĚK
třída SEPTIMA

Basketbalový úspěch z Číny

V dnešním článku Vám představím nedávno dohrané mistrovství světa v basketbalu a skvělém výsledku českého národního týmu. Mistrovství proběhlo od soboty 31. srpna do neděle 15. září. Jednalo se o 18. mistrovství světa v basketbalu mužů a konalo se v Číně v osmi městech, z nichž nejznámější jsou asi Šanghaj a hlavní město Peking. Počet týmů se oproti minulému šampionátu, který se konal v roce 2014 ve Španělsku, zvýšil z 24 účastnických zemí na 32. Samostatné Česko se MS zúčastnilo úplně poprvé a předvedlo se vyrovnaním nejlepšího výsledku Československa z roku 1970 a to šestým místem, kdy po dvou vítězství nad Japonskem a Tureckem ve skupině postoupilo mezi 16 nejlepších. Dále pak v osmifinálové skupině prohrálo bohužel nad Řeckem, ale fantasticky porazilo Brazílii velkým rozdílem 93:71, tím pádem postoupilo mezi 8 nejlepších do čtvrtfinále. Ve čtvrtfinále jsme prohráli s Austrálií rozdílem dvanácti bodů 82:70 a čekal nás boj o 5. - 8. místo ve kterém jsme se utkali s Polskem. Začátek zápasu nám

moc nevyšel, prohrávali jsme až devíti bodovým rozdílem, ale postupem času jsme si vypracovali dvouciferný náskok, na kterém měli velkou zásluhu Vojtěch Hruban a rozehrávač z NBA Tomáš Satoranský. Po výhře nad Polskem 94:84 jsme bojovali o páté místo a tím i o nejlepší národní výsledek se Srbskem. V polovině jsme dokonce nad obhájcem stříbra vedli, ale bohužel v druhé polovině jsme se poměrně bodově zasekli a nakonec prohráli 90:81. Díky konečnému šestému místu jsme skončili dokonce nad největšími favority z USA, kteří skončili sedmí. Nejlépe hodnoceným hráčem byl rozehrávač a hráč Chicago Bulls Tomáš Satoranský. Velmi ceněnými hráči byli také Jaromír Boháčik a Ondřej Balvín.

autor článku:
JAN ŠMÍD
třída SEXTA B

TO - kapitola 2

Recenze druhého dílu hororového filmu To, podle knížky od autora Stephen Kinga a filmové zpracování režisérem Andy Muschiettiem. Film vyšel tenhle rok (2019). Děj prvního dílu se odehrává v městečku Derry, kde 13 letému Billimu zmizí mladší bratr George. Billie s jeho kamarády Eddiem, Benem, Richiem, Stanleyem, Mikem a Beverly pátrali po ztraceném Georgovi. Při pátrání se všem zjevoval klaun společně s jejich největšími strachy. Při zkoumání zjistí, že zrovna ten klaun, může za ztracení nejen Georgiho, ale i spoustu dalších dětí, které mizí každých 27 let. Později pak oběvi, že doupě klauna a to Pennywise se nachází v kanalizaci v jejich městečku. Všichni se mu společně postaví

a tím ho zastraší a zachrání všechny děti které Pennywise nechal "vzlétnout". Po Pennywiseovi nebylo ani stopy a všech sedm Smolařů si po tomto společném zážitku dají slib, že pokud se Pennywise někdy vrátí, vrátí se i oni.

To 2 pojednává o tom, kdy se po 27 letech opět začnou ztrácet děti v ohromném množství. Mike proto svolá všechny smolaře, kteří se mezitím kromě něho odstěhovali z Derry aby se tam opět sešli. Vše, co

za ty roky zapomněli se jim začíná opět vracet a uvědomují si v jakým jsou nebezpečí. Po navržení jasného plánu se vydají opět a tentokrát naposledy zabít Pennywise. S vědomostmi, který za ty roky Mike v Derry nasbíral, věděli přesně jak Pennywise zabít. Rituál, který měl Pennywise zničit se nepovedl a tak museli Pennywise psychicky zničit. Jediné co ho naplňovalo byl strach a jakmile se ho nebáli, Pennywise byl bezmocný.

Podle mého názoru byl film krásně natočený, výběr herců, mi až na výjimky sedl a film byl velice vtipný. Oproti prvnímu dílu mi však dvojka nepřišla tak strašidelná. Také tím, že většina ze smolařů zapomněla všechno z dětství, mi přišli hloupější. Nedocházelo jim, že to všechno už jednou zažili. Podle mě kdyby se řídili zkušenostmi

z dětství tak Pennywise porazí okamžitě. Obecně mi až na Eddieho a Richieho přišli smolaři ve druhém díle nesympatičtí. Chyběla jim ta dětská zvědavost a odvaha. Další věc, která mě velice zklamala byla smrt Eddieho, který před smrtí prokázal své hrdinství o kterém vždy tak pochyboval. Už v prvním díle bylo totiž vidět, že Richie je tajně zamilován do Eddieho a proto jeho smrt zničila nejen Richieho, ale i všechny jejich fanoušky...(mě například) Film jinak určitě doporučuji, hlavně první díl a přesto, že jsem nečetla původní knížku od Stephen Kinga mi film sám jako takový přijde skvěle zpracovaný.

autor článku:
REBEKA VETCHÁ
třída KVARTA

HALLOWEEN

Halloween je svátek oslavující se 31. 10. v den, před křesťanským svátkem Všech svatých a Dušičkami, jež se slaví 1. -2.11. Tento svátek se je známý po celém světě. Nejvíce však v zemích jako je USA, Velká Británie, Austrálie a Nový Zéland tj. převážně v anglicky mluvících zemích. Ovšem vynechali jsme jednu zemi, která je pro Halloween nejdůležitější z důvodu vzniku tohoto svátku. Touto zemí je Irsko. Mnoho lidí v České republice si pokládá otázku, odkud tento svátek vznikl. Je

spojen s naším svátkem Dušiček? Ano, tyto dva svátky mají jedno společné. Lidé oslavují svátek mrtvých, každý však po svém. Název Hallooween vznikl jako zkratka pro frázi „All hallow eve“ v českém překladu předvečer všech svatých. Tento svátek se oslavuje v maskách nejrozličnějších kostlivců, pavouků a převleků ze záhrobí. Tradičním symbolem tohoto svátku jsou také oranžové dýně anglicky řečeno pumckin. Dospělí a převážně i děti chodí po ulicích dům od domu, při čemž říkají známou frázi „trick or treat“,

čímž žádají „koledují“ o nejrozličnější sladkosti, dlabou se dýně se zrůdám obličejem do kterých se umístí hořící svíčka. Tento svátek se slaví již i u nás V ČR a to především mezi mladými lidmi a dětmi na nejrozličnějších školách a školkách. Na počest se konají oslavy vyžadující strašidelné až hrůzné masky plné nápadů včetně černých sladkostí vyrobených pro tyto slavnosti.

autor článku:
KRYŠTOF KOHOUT
třída SEXTA B

Proč je klimatická změna riziko?

Víme, že hlavním problémem je teplo a sucho. Už dříve nás začaly postihovat vlny veder, ale to nejsou jediné důvody, proč je klimatická změna takovým problémem. Nejdříve začneme pár fakty, abychom si ujasnili, co to tato změna vlastně je: 1. Klimatickou změnou myslíme změnu typického počasí (teploty, počtu srážek, atd.) na daném místě nebo na celé planetě. 2. Je to přírodní jev výrazně podporován zásahy člověka: vypouštěním skleníkových plynů do atmosféry, ztenčujeme ozonoféru, znečišťujeme vzduch a krajinu, ničíme lesy. To

by pro začátek mohlo stačit. Tady je 5 důvodů, proč je klimatická změna tak velkým problémem: **1. Rozšiřování hmyzu přenášejících tropické nemoci** My známe malárii, spavou nemoc a žlutou zimnici jako nemoce z tropických oblastí, ale kvůli zvyšující se teplotě na Zemi se budou rozmnožovat do více oblastí, například do Evropy. Je možné, že za chvíli budou u nás různé tropické nemoci (např. horečka dengue) taky. **2. Tání ledovců a vyšší hladiny moře** Ledním medvědům ubývá jejich přirozené prostředí, ale s táním ledovců nastává i jiný problém: zvyšují se hladiny moře a hrozí zaplavení měst. Už nyní je to rizikem pro oblasti jako New York či Tokio. Nové výzkumy

uvádí, že se hladina moří do roku 2100 zvedne o dva metry (seznam.cz). I ostrovy jsou v riziku zatopení. **3. Permafrost** Větší teplo způsobuje tání permafrostu, který pak vypouští spoustu metanu. Jelikož je methan skleníkový plyn, podporuje oteplování, což způsobuje tání další zmrzlé půdy a děj se tak opakuje. **4. Stojí to spoustu peněz aneb je to špatné pro naši ekonomiku** Znovupostavení zničených měst po stále častějších povodních a hurikánech stojí spoustu peněz. Peníze na to sice část lidí má, ale nikdo je nechce rozdávat. Další důvod, proč by bylo drahé žít ve světě post-klimatické změny, je to, že by bylo všechno automaticky dražší. Jako ve Francii, když se zdražily

pohonné hmoty, zvýšila se cena prakticky všeho. Tak to bude i poté, co se zdraží voda. Zdraží se každodenní nutnosti: potraviny, oblečení, ale i elektrická energie. **5. Radikální změny v ekosystému** Kvůli změně počasí budou zvířata nucena migrovat do příznivějších klimatických podmínek a u některých nepřípustivějších druhů může dojít k vyhynutí. Klima se mění tak rychle, že zvířata nestíhají přivyknout těmto změnám a dochází k jejich vymírání. Ohroženími zvířaty jsou například lední medvědi, tuleni či soby.

autor článku:
SOFIE ZANDLOVÁ
třída KVARTA

Zelené děti z Woolpitu

Jsme na této planetě sami, nebo na naší planetě existují i jiné bytosti? Možná chodí mezi námi a my jsme se je rozhodli přehlížet. V dnešním článku, se dozvíte o dvou záhadných bytostech, které se ve 12. století údajně objevily v malé anglické obci, jménem Woolpit. Prameny kronikáře Williama z Newburgu tvrdí, že zhruba v roce 1154 se na jednom z woolpitských polí objevilo asi 10leté děvče v doprovodu jejího o něco mladšího bratra, oba dva v hrůzné fyzické kondici. Vesničané je popsali jako někoho naprosto nevidaného. Ptáte se proč? Děti neuměli anglicky, a po polích se potáceli v oblečení nanejvýš podivném. Aby zvláštnosti na těchto zatoulaných dětech nebylo málo, tvrdí se, že měli nazelenalou barvu kůže. Vesničané se však rozhodli, že přeci dvě hladové děti (o kterých si mysleli, že jsou sirotci) jen tak nenechají umřít a proto je vzali do své péče. Zní to naprosto absurdně, ale děti odmítali jíst cokoliv jiného než-li fazolové lusky, tudíž byli místní prakticky vzato nuceni,

krmit sirotky opravdu pouze lusky. Po nějaké době, byli oba sourozenci dokonce i pokřtěni. „Normálního“ lidského života si však oba dlouho neužili. Chlapec ve svém útlém věku totiž umírá. Dívka kupodivu přežila a postupem času, se dokázala začlenit mezi své vrstevníky. Naučila se Anglicky a přešla na klasický jídelníček, díky kterému dokonce ztratila i svou nazelenalou barvu. Zajímavé je, že poté co se dívka naučila mluvit anglicky, začala vykládat, že přišla ze země Svatého Martina, kde je pořád jen šero a že podzemní chodbou tenkrát zabloudila až na ono Woolpitské pole. Určitě si myslíte, že to co čtete je nějaký hloupý vtip

a hoax. Uprůměrně řečeno máte dost možná pravdu. Existují ale i logická vysvětlení, které mohou záhadu Woolpitských zelených dětí zasadit zpátky do naší všední reality. Ve středověku byla poměrně hojně rozšířená nemoc jménem Anómie. Jednalo se o krevní nemoc, která v podstatě měnila barvu vaší kůže na zelenou. to vše důsledkem vysokého a kritického poklesu hemoglobinu (červené barvivo) ve vaší krvi. Ve středověku tuto krevní nemoc také nazývali jako tzv. „Zelenou nemoc“. Známe však i další hypotézu osvětlující tento případ. Je možné, že sourozenci byli vlastně bohatí sirotci, jenž byli otráveni jejich vlastním opatrovníkem hrabětem Norfolku. Ten měl totiž plán, zmocnit se jejich zděděného

území a rozšířit tak své državy. Otrávení by pak vysvětlovalo jejich hrůznou fyzickou kondici a následnou smrt mladšího ze sirotků. Ovšem jak vysvětlíme fakt, že děti neuměli mluvit zdejší mluvou a nosili tak zvláštní místním lidem neznámé oblečení? Jako další možnost považujeme Vlamské imigranty tehdejší doby. V průběhu 12. století se spousta Vlamských obyvatel přesouvalo na území východní Anglie. Za vlády Henryho II. byli perzekuováni a mnoho z nich položilo životy v bitvě u Fornhamu v roce 1173. Je tedy možné, že děti opravdu byli sirotky jejich mrtvých vlamských rodičů. Mohli se tedy zatoulat do Woolpitu v jejich typickém vlamském oblečení a jejich jazykem byla vlámsčina. Co se opravdu stalo, a jaká je pravda toho záhadného incidentu se pravděpodobně nikdy nedozvíme. Otázkou tedy zůstává, čemu chcete věřit. Jsme tu sami? Existují i jiné světy?

autor článku:
THEODOR VACHLER
třída SEPTIMA

New York, kam zajít a jak co funguje

O prázdninách jsem měla příležitost podívat se do slavného New Yorku, město jsem si zamilovala a určitě plánuji podívat se tam znovu. Za ten týden co jsem tam strávila jsem přišla na několik skvělých věcí, například **ubytování**.

Co se týče ubytování pro nás bylo zdaleka nejdůležitější umístění bydlit přímo na Manhattenu je trochu dražší, ale vyplatí se to protože ušetříte spoustu času. Proto jsme si vybrali „Midtown apartment“, což je hotel, který je hned korejské čtvrti. Hotel je naprosto skvěle položený přibližně kilometr od Time Square, je přímo na metru. kterým se dostanete všude, ale přímo do centra, nebo třeba do Central parku dojdete pohodlně pěšky. Další důležitou věcí, bylo samozřejmě **stravování**.

I přesto, že bylo opravdu mnoho jídel, fast foodů a podobných věcí, které jsem chtěla navštívit, nemůžete jíst jen nějaké hamburgery a hranolky, to se nevyplatí jak finančně tak už si to ani tolik neužijete, proto určitě doporučuji navštívit třeba

target nebo 7eleven, což jsou obchody, ve kterých koupíte spoustu různého jídla a dalších věcí, ze kterých si můžete uvařit. Tak jako náš hotel je hodně hotelů vybaveno kuchyňkou. **Transport**, rozhodně se vyplatí se nebát a využívat New Yorkské metro co to jen jde, i přes jeho velikost když pochopíte systém funguje úžasně. Na stanicích bývá velmi teplý a vlhký vzduch, ale na druhou stranu se přímo ve vlaku schladíte, protože jsou poměrně dost silně

klimatizovány, jako v podstatě všechno. Jedna poměrně dost nepříjemná věc je kupování jízdenek, protože automat je vám schopný na kreditní kartu vydat pouze dvě jízdenky, takže třeba v našem případě jsme třetí museli koupit v obchůdku na letišti. Další, na druhou stranu, ale pozitivní věc je, že pokud jste v New Yorku za dobrého a teplého počasí, naprosto doporučuji jet se podívat na pláž na Coney Island, dostanete se tam přímo metrem, stačí se dostat na správnou linku, která tam má konečnou zastávku.

Pláž na Coney Islandu je taková typická americká, jakoz filmu, rovná, široká, s promenádou plnou stánků a samozřejmě nesmí chybět velký zábavní park s atrakcemi. **Chcete se zdarma podívat na Sochu Svobody?** Nemusíte za to zaplatit ani dolar, pokud vám nevadí, že si nemůžete stoupnout přímo pod ní a stačí vám jízda lodí okolo doporučuji nastoupit na Staten Island Ferry, trajekt, který jezdí každou půl hodinu na ostrov blízko Manhattanu. Na Staten Islandu toho sice moc k vidění není, ale výlet s výhledem na sochu svobody a na Manhattan za to stojí.

To není to jediné za co nemusíte

platit, co třeba takové **Přírodovědecké muzeum, Guggenheimovo muzeum** a spoustu dalších míst, která znáte z filmů. Pro spoustu takových míst jsou v týdnu dny a časy kdy vstupné je volné, jen se vždy ptají na dobrovolné vstupné, což znamená, že i když jim dáte jen 3 dolary, místo doporučené ceny (třeba 24\$) je to v pořádku. Sice čekáte v trochu delší frontě, ale vždy to postupuje rychle a určitě to za to stojí.

Pokud jste fanouškem klasických amerických seriálů jako jsou **Přítelé** nebo **Sex ve městě**, nesmí vám uniknout návštěva domů ve kterých postavy bydleli. Oba domy jsou ve stejné čtvrti Greenwich Village, která vás přesune úplně jinam a nepřipadáte si jako v tak obrovském moderním městě. Pokud asi jako každý chcete mít fotku celého Manhattanu stačí přejít nádherný **Brooklynský most**, jen musíte najít to správné místo.

Určitě se těším až se tam podívám znovu, opravdu je to město, které nikdy nespí.

autor článku:
SOPHIE HURT
třída SEXTA B

OZNÁMENÍ

*Milí studenti, milé studentky, milí kolegové, milí rodiče,
rok se sešel s rokem a opět uzrál čas sbírat plody
literární!*

Na vědomost se tedy dává, že školy GEVO Sázavská a GEVO
Jižní Město vyhlašují druhý ročník

LITERÁRNÍ SOUTĚŽE

GEVO DRÁPEK 2019/2020

Tvar: Poezie či próza, drama či esej.

Rozsah: Maximálně 6 normostran či 6 básní.

Téma: **Z A Ž Í T S V O B O D U**

Vaše práce posílejte i anonymně do 8. 12. na adresu
drapek@gevo.cz. Vyhlášení proběhne v den vánočního
koncertu. Vítězové získají hodnotné ceny.

Soutěžíme ve třech kategoriích:

ADJUNKTI - Prima - Kvarta / 1. - 2. ročník šestiletého
gymnázia

BROUSCI - Kvinta - Oktáva / 3. - 6. ročník šestiletého
gymnázia / 1. - 4. ročník gymnázia.

VETERÁNI - Učitelé, rodiče, věkově neomezeno:)

autor článku:
ŠTĚPÁN LACINA

Dovolená v Jugošce, aneb co nás mohou naučit novodobé dějiny

Minulý týden jsme se tři studenti ze sexty A s paní profesorkou Vodičkovou účastnili týdenní studijní cesty na Balkán, do zemí bývalé Jugoslávie. Studijní cesta se jmenovala „Kam vede nacionalismus a extremismus“, s námi tam bylo tam asi 40 žáků z České Republiky a Slovenska. Na těchto místech se v devadesátých letech odehráli první ozbrojená konflikty od 2. světové války, a kde většina lidí, co potkáte na ulici, válku zažila a musela si projít šílenými věcmi.

Kratičký historický exkurz do bývalé Jugoslávie:

Před rozpadem Jugoslávie, v letech 1992 až 1995, se zde odehrály několik masakrů, genocid a mnoha dalších zvěrstev, většinou kvůli potřebě vyhnat etnickou menšinu ze svého území, nebo naopak zabrat území země jiné. Země byla předtím sjednocena, a různá etnika (Srbové, bosenská muslimové, Bosháci, Chorvatí...) zde žili v míru. Po smrti prezidenta Josipa Tita (1980) se nenávisť mezi etniky

znásobovala, až vyústila v krvavé konflikty. Došlo k tomu díky rostoucímu nacionalismu, extremismu, radikalizaci a potřebě expanze (např. snaha vytvořit Velké Srbsko a Velké Chorvatsko). Všechny tyto myšlenky, bohužel vedli obyvatele i armádu, k strašným věcem. Vyrážovali celá města, lidé byli zavíráni do koncentračních táborů, mučení, znásilňováni, vyháněni z domovů a mnoho dalšího, a to všechno svými sousedy, s kterým ještě před pár lety žili v míru, ale najednou byli nenáviděni, jen kvůli etniku či náboženství. Co je důležité si uvědomit je, že to nebyli jen Srbové, nemohli za to Chorvaté, nerozpoutali to Bosháci. Na všech stranách se děli strašné věci, a nejde za viníka označit celý národ/náboženskou skupinu/etnikum. To není správné, nikdy, stejně jako všichni Němci nebyli nacisté a muslim se nerovná terorista. Zločin nemá národnost, pouze konkrétní pachatele a viníky. Bohužel ale ani státy samotné dnes občas válku nevykládají

dostatečně objektivně a nepřiznávají svůj podíl viny. Mnoho pachatelů nebylo potrestáno, někteří dokonce působí v politice či ve veřejném dění, a ti, co jsou v jedné zemi za vrahy a násilníky, v té sousední oslavují jako hrdinové.

Chci vědět víc!

Doporučuji ti, milý čtenáři, se o podobná témata zajímat, i pro mne to byl zlom a další poháněcí motor v mé zvědavosti. Zrovna o této problematice jsem četla například skvělou, ale drsnou a smutnou knihu „Jako bys jedla kámen“ která hovoří očima reportéra o hlavně ženské pozici po válce a depresi celé společnosti. Nebo knihu Vyšetřovatel, autorem je Vladimír Dzuro, Čech, který se po válce v mezinárodním tribunálu podílel na soudech válečných zločinců. Nebo dokument Death od Jugoslavia, který vše výborně historicky popisuje. Musím ale upozornit, že na to potřebujete silný žaludek, je to hodně emočně náročné téma.

Co se můžeme na Balkánu naučit?

Jedna z hlavních věcí je obezřetnost. To, že „nám se to stát nemůže“ „je to moc daleko“ jsou milné domněnky. Země bývalé Jugoslávie jsou blízko, jsou v Evropě a rodiče vám už alespoň jednou určitě řekli, že „pojedeme na dovolenou do Jugošky“. Občanská angažovanost, zájem o dění v naší zemi i na světě, ostražitost před populismem, porušování ústavy (!), narušování demokracie, vybízení k násilí či k nenávisti je klíčová věc, která nás i jiné před tím, co se stalo na Balkáně, nebo i před jinými, menšími či většími hrozbami může ochránit. Proto je tak důležité mít kritické myšlení, chodit k volbám, nikdy se nepřestat ptát, a hlídat si svobodu. Jak jistě z historie už víme, není tak samozřejmá!

autor článku:
JOSEFÍNA ANNA
TOPOLOVÁ
třída SEXTA A

Karel Gott

Známý český zpěvák, který zemřel, na rakovinu uzlin, v nedávné době, tedy 1. října 2019. Byl známý svým okouzlujícím hlasem, nazpíval mnoho písní - „hitů“ nejen v češtině, ale i v jiných jazycích. Například německy, anglicky, italsky nebo rusky.

Narodil se 14. července 1939 v Plzni Karlovi a Marii Gottovým. V mládí chtěl být malířem, ale nepovedlo se mu dostat na střední školu výtvarného umění v Plzni. Dostal se však do ČKD - v té době jeden z významných strojírenských podniků, kde poté začal pracovat. Mimo to se nakonec začal věnovat i hudbě a zpěvu.

V 50. letech příležitostně vystupoval jako „zpěvák“ a zúčastnil se několika pěveckých soutěží. Své první místo vyhrál v roce 1958, kdy se přihlásil do soutěže amatérských zpěváků. Poté začal vystupovat po večerech v kavárnách. Tato vystoupení se mu však brzy rozrostla a musel kvůli nedostatku času odejít z ČKD. Nakonec nastoupil na pražskou státní konzervatoř, kde do roku 1963 studoval operní zpěv.

Později v roce 1967 se mu podařilo zvítězit v anketě Zlatý slavík. Také byl velmi úspěšný v USA, Kanadě, východní a západní Evropě, Rakousku, Německu, Švýcarsku, kde vyšlo jeho první album. Stalo se

foto: Lenka Hatašová

okamžitě hitem a Karla Gotta začali označovat za „Zlatý hlas z Prahy“.

Za svůj život získal mnoho ocenění. Obdržel celkem 42 cen za Zlatý (později Český slavík), 8 zlatých desek a jednu diamantovou desku. Jedná se o ocenění, která předává hudební vydavatelství za úspěšný prodej děl interpreta. Celkově nazpíval 978 písní.

Nyní má čtyři dcery: Dominiku (46 let), Lucii (32 let), Charlottu Ellu (13 let) a Nellu Sofii (11 let). Jeho manželka, se kterou měl dvě nejmladší dcery je Ivana Gottová (rozená Macháčková).

autor článku:
EMA DOLEŽALOVÁ
třída SEXTA B